UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, kierując się koniecznością utrzymania i przywracania do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie ustanowił plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 w zarządzeniu z dnia 18 września 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego poz. 5154). Zarządzenie zostało zmienione 9 grudnia 2016 r., a zmiana opublikowana w Dz. Urz. Woj. Małopolskiego pod poz. 7462. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie pismem znak: OP-II.6320.13.1.2017.KP wystąpił do Ministra Środowiska o dokonanie kontroli zarządzenia zmieniającego w kontekście zgodności aktów prawa miejscowego z polityką Rady Ministrów. W piśmie znak: DP-WLZ.0941.29.2017.PMl z dnia 11 kwietnia 2017 r. Minister Środowiska nie stwierdził uchybień uzasadniających uchylenie lub zmianę przedmiotowego aktu we własnym zakresie.

Obecna zmiana zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 dotyczy głównie załącznika nr 5 „Cele działań ochronnych", którego brzmienie zastąpiono załącznikiem nr 4 do niniejszego zarządzenia. Opracowanie szczegółowych celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony. Cele działań ochronnych muszą być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000, zarządzające gruntami w obszarze Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Szczegółowe cele ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 opracowano na podstawie:

1) dokumentacji planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 (Instytut Ochrony Przyrody PAN, 2012),

2) opracowania „Monitoring gatunków ptaków stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005" (Biuro Badań Naukowych i Ekspertyz „Green Vetiver", 2017),

3) publikacji:

a) „Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000" (Zawadzka D., Ciach M., Figarski T., Kajtoch Ł., Rejt Ł. 2013. GDOŚ, Warszawa),

b) „Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny" (Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z., Chodkiewicz T. (red.) 2015. Wydanie 2. GIOŚ, Warszawa),

c) Biuletyn Monitoringu Przyrody - Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2),

d) „Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" (Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116) oraz

4) wyników Monitoringu Ślepowrona, Monitoringu Podgorzałki i Monitoringu Mewy Czarnogłowej wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Cele ochrony odnoszą się do poszczególnych parametrów i wskaźników stanu ochrony.

W ramach monitoringu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005, zleconego w 2017 r. przez Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska w Krakowie (dalej "RDOŚ w Krakowie"), kontrolowane były wybrane (reprezentatywne) kompleksy stawów hodowlanych w obszarze oraz odcinki doliny Skawy i na nich prowadzone były prace związane z określeniem stanu populacji i siedlisk gatunków ptaków. Innym istotnym źródłem danych na temat wielkości populacji oraz trendów liczebności gatunków stanowiących przedmiotów ochrony obszaru z lat 2008-2018 jest publikacja „Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" (Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116), a także wyniki monitoringu wybranych gatunków ptaków (ślepowrona, podgorzałki i mewy czarnogłowej), prowadzonego w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Na dzień sporządzenia niniejszego projektu zmiany zarządzenia są to najbardziej aktualne dane z ww. obszaru. Należy jednak zaznaczyć, że monitoring wykonywany w 2017 r. na zlecenie RDOŚ w Krakowie był ograniczony do wybranych, reprezentatywnych kompleksów stawów i odcinków rzeki oraz obejmował tylko 1 rok badań, dlatego liczebności populacji gatunków ptaków nie mogą być traktowane jako liczebność dla całego obszaru. Również liczebności podawane w publikacji D. Wiehle w przypadku niektórych gatunków należy traktować jako minimalne, gdyż autor nie prowadził kontroli terenowych np. na starorzeczach (które mogą być miejscem lęgów np. bączka, kokoszki, perkozka), a badania na rzece Skawie (istotnej dla sieweczki rzecznej) wykonane były jedynie w 2017 r. Publikacja ta dostarcza natomiast cennych informacji na temat trendu liczebności gatunków z ostatniego dziesięciolecia. Jako właściwe liczebności populacji poszczególnych przedmiotów ochrony uznano liczebności wyjściowe, wskazane w Standardowym Formularzu Danych.

W odniesieniu do oceny wskaźnika „populacja – trend", należy zwrócić uwagę na to, że na wielkość populacji gatunków ptaków wpływa bardzo wiele czynników. Działania ochronne zaplanowane w ramach planu zadań ochronnych mają na celu utrzymanie bądź poprawę siedlisk lęgowych ptaków w obszarze, nie wpływają natomiast na inne, nieraz bardzo istotne czynniki zewnętrzne, pochodzące spoza obszaru (np. zmiany siedliskowe i antropopresję, którym poddawane są ptaki podczas migracji i na zimowiskach). Dlatego należy mieć na uwadze, że, w przypadku gatunków wykazujących spadek liczebności, pomimo wykonania dedykowanych im działań ochronnych poprawiających warunki siedliskowe, nie zawsze będzie to miało odzwierciedlenie we wzroście ich liczebności w obszarze.

W przypadku większości gatunków, dla wskaźnika „populacja – rozpowszechnienie" wykonawca monitoringu nadał ocenę FV. W przypadku niższych ocen – U1 i U2, nie zakładano poprawy wartości tego wskaźnika z uwagi na to, że wartość rozpowszechnienia mogłaby zostać podniesiona w sytuacji zwiększenia się liczebności gatunku w obszarze (jeżeli będzie więcej osobników, to prawdopodobnie zasiedlą większy obszar) albo rozproszenia aktualnej populacji na większy teren, co jest jednak w niewielkim stopniu lub zupełnie niezależne od działań podejmowanych w obszarze.

Jako powierzchnię siedlisk ptaków w obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych z głównych kompleksów) – ok. 1280 ha. W przypadku oceny FV dla wskaźnika „siedlisko – jakość", powierzchnię potencjalnie dogodnych siedlisk wyliczono dla najniższej wartości, czyli 80% obszaru, co daje 1025 ha. W przypadku kilku gatunków zasiedlających specyficzne siedliska (jak wyspy czy skarpy brzegowe), zastosowano

inne podejście do określenia wielkości siedlisk właściwych, co opisano poniżej. Dla każdego gatunku wskazano również, jakie siedliska są siedliskami potencjalnie dogodnymi (właściwymi).

Dla poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 przedstawiono poniżej szczegółowe uzasadnienia do założonych celów:

1) A004 perkozek *Tachybaptus ruficollis* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 7500-10000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 89–100 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 74-102 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 66-98 par; 2013-2014 - 108-128 pary; 2017-2018 - 92-133 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 89 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, zazwyczaj o niewielkiej powierzchni (nawet poniżej 0,1 ha), z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione (obsada niewielkich ryb młodej klasy wiekowej), opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

2) A005 perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 15000-25000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 180-245 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 234-300 par. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 93-140 par; 2013-2014 - 115-193 pary; 2017-2018 - 223-328 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 180 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybiona, opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

3) A006 perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 600-900 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 9-10 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 2 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 0-3 pary; 2013-2014 - 0-1 para; 2017-2018 - 0-2 pary, twierdząc, że przyczyną spadku liczebności są nieokreślone czynniki zewnętrzne, występujące poza obszarem Natura 2000. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie występowania gatunku w obszarze.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

4) A008 zausznik *Podiceps nigricollis* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1000-2000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 292-465 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 167-189 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 227-383 pary; 2013-2014 - 78-130 par; 2017-2018 - 140-236 par, co, pomimo okresowych fluktuacji liczebności charakterystycznych dla tego gatunku, wskazuje na trend spadkowy jego populacji w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Spadek ten mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend". W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji do poziomu określonego w SDF, tj. minimum 292 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, z kolonią śmieszek lub rybitw.

5) A022 bączek *Ixobrychus minutus* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1100-1500 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji w obszarze, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 23-30 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 23-26 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w całym obszarze. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 18-37 par; 2013-2014 - 15-28 pary; 2017-2018 - 28-43 par, z zastrzeżeniem, że dane te odnoszą się jedynie do populacji zasiedlającej stawy hodowlane i żwirownie. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 23 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z pasem szuwaru przybrzeżnego (przede wszystkim trzcinowego lub pałkowego) o średniej szerokości minimum 15 m, z dużym udziałem starszej roślinności i zróżnicowaną strukturą (nieciągłości w pokryciu, obecność zatoczek, oczek wodnych), sąsiedztwem wierzbowych zakrzaczeń i poziomem wody w obrębie szuwaru od 30 do 60 cm głębokości.

6) A023 ślepowron *Nycticorax nycticorax* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 763–1225 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 279-280 par. W obszarze prowadzony jest monitoring w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska - dane wykazują występowanie od 278 do 393 par lęgowych w latach 2014-

2020. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 279 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte krzewami i/lub drzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. Żerowisko stanowią różnego typu zbiorniki lub cieki obfitujące w ryby, położone w sąsiedztwie lęgowiska (m.in. stawy, starorzecza, rzeki, rowy). W obszarze są 3 stałe kolonie gatunku na zbiornikach Zakole A (1 wyspa), Zakole B (2 wyspy) i "Ślepowron" (1 wyspa).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego ślepowrona (wysp) wynosi aktualnie ok. 1,5 ha. Dla utrzymania siedlisk na wyspach istotne jest zachowanie aktualnych warunków na zbiornikach (obecność wody, brak rekreacji na zbiornikach), na których znajdują się te wyspy. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach położonych najbliżej kolonii ślepowrona tj. kompleksów Spytkowice i Przeręb (łącznie ok. 800 ha).

7) A043 gęgawa *Anser anser* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 6000-9000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 31-35 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 28-29 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 23-52 pary; 2013-2014 - 35-67 par; 2017-2018 - 29-42 pary. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 31 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

8) A051 krakwa *Mareca strepera* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 3000-4000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 330-350 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 232-248 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 54-112 par; 2013-2014 - 84-94 pary; 2017-2018 - 226-258 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 330 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

9) A055 cyranka *Spatula querquedula* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1000-3000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 29-40 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 13-15 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 16-24 par; 2013-2014 - 17-30 pary; 2017-2018 - 16-21 par, co wskazuje na trend spadkowy jego populacji w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Spadek ten mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend". W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika parametru populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji gatunku do minimum 29 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są najczęściej ekstensywnie użytkowane podmokłe łąki i pastwiska w dolinach rzek lub w sąsiedztwie zbiorników wodnych. W obszarze zasiedla natomiast przede wszystkim płytkie zbiorniki z dużym udziałem roślinności wynurzonej i brzegami porośniętymi roślinnością zielną. Wskaźnik "siedlisko - jakość" został oceniony na U2, zgodnie z waloryzacją tego wskaźnika przyznanie tej oceny oznacza "siedliska właściwe w znikomej części obszaru (<20%). Autor raportu z monitoringu z 2017 r. podkreśla, że cyranka jest kaczką typowo łąkową, sporadycznie gniazdującą na stawach hodowlanych, gdyż w tych miejscach nie ma dla niej zbyt wielu optymalnych siedlisk. Z punktu widzenia hodowli ryb, płytkie i mocno porośnięte roślinnością wynurzoną stawy nie są optymalne do prowadzenia typu działalności, dlatego zwiększenie powierzchni tego typu siedlisk wymagałoby np. podjęcia długoterminowych współpracy z właścicielami stawów skłonnych do utrzymania pojedynczych stawów spełniających te warunki (bądź ich dzierżawy lub wykupu, gdzie realizację ochrony sprofilowanej pod grupę gatunków ptaków wykonywaliby zarządcy danego gospodarstwa rybackiego). Z uwagi na to, że tego typu zbiorniki nie są preferowane w hodowli ryb, nie będzie również możliwe utrzymanie ich na znaczącej części obszaru. Dlatego należałoby przyjąć, że dla wskaźnika „siedliska – jakość" ocena U1 (siedliska dogodne do gniazdowania na co najmniej 20% obszaru, czyli co najmniej 260 ha) może być najwyższą możliwą do osiągnięcia.

10) A058 hełmiatka *Netta rufina* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 15-48 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 2-5 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., nie wykazał występowania gatunku w obszarze. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 0-4 pary; 2013-2014 - 0-1 par; 2017-2018 - 0 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie występowania gatunku w obszarze. Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

11) A059 głowienka *Aythya ferina* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000-6000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 211-420 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 131-174 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 113-187 par; 2013-2014 - 129-188 pary; 2017-2018 - 136-211 par, co wskazuje na trend spadkowy jego populacji w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Spadek ten mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend". W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji do poziomu określonego w SDF, tj. minimum 211 par. Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

12) A060 podgorzałka *Aythya nyroca* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 82-138 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 1-3 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., nie wykazał występowania gatunku w obszarze. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto w obszarze prowadzony jest monitoring gatunku w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska - dane wykazują występowanie od 0 do 4 par lęgowych w latach 2014-2020. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 0-1 par; 2013-2014 - 0-1 par; 2017-2018 - 0 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie występowania gatunku w obszarze.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

13) A061 czernica *Aythya fuligula* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000-5000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 450-500 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 171-239 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 265-395 par; 2013-2014 - 174-316 par; 2017-2018 - 210-291 par, co wskazuje na trend spadkowy jego populacji w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Spadek ten mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend".

W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji do poziomu określonego w SDF, tj. minimum 450 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

14) A123 kokoszka *Gallinula chloropus* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 10000-21000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 110-125 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 65-77 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Kokoszka chętnie zasiedla niewielkie zbiorniki wodne, w tym starorzecza, oczka wodne, z których część nie była objęta badaniami terenowymi w 2017 r. Jest gatunkiem prowadzącym skryty tryb życia, większość czasu przebywa w szuwarach, co również mogło wpłynąć na wykrycie mniejszej liczby par. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 63-96 par; 2013-2014 - 143-175 par; 2017-2018 - 76-103 pary. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 110 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej lub z przybrzeżnymi zaroślami wierzbowymi.

15) A136 sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 5000-13000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 30-45 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 15 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów oraz wybrane fragmenty doliny rzeki Skawy), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 6-14 par; 2013-2014 - 4-8 par; 2017-2018 - 11-12 par, z zastrzeżeniem, że z dwóch pierwszych okresów obserwacje pochodziły wyłącznie z terenów gospodarstw rybackich, a w latach 2017-2018 były kontrolowane również wybrane fragmenty Skawy i Wisły w granicach obszaru, dlatego te liczebności też należy traktować jako minimalne. Wskazuje to jednak na trend spadkowy populacji sieweczki rzecznej w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Biorąc pod uwagę wyżej wspomniane niepełne rozpoznanie terenu ostoi pod kątem występowania gatunku, zakłada się, że jego liczebność jest wyższa niż wyżej wymieniona, a spadek liczebności populacji mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend". W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji do poziomu określonego w SDF, tj. minimum 30 par.

Z uwagi na brak danych o rzeczywistym stopniu rozpowszechnienia gatunku w obrębie siedlisk potencjalnie dogodnych, przyjęto jako cel utrzymanie oceny wskaźnika U1 na minimalnym poziomie (co najmniej 20 %).

Sieweczka rzeczna jest gatunkiem związanym głównie ze żwirowymi łachami i wyspami położonymi w dolinach rzecznych, znajdujących się we wczesnym stadium sukcesji roślinnej, jednak w tym obszarze występuje ona również w obrębie kompleksów stawów hodowlanych. Siedliskiem lęgowym są tu przede wszystkim zbiorniki nienapełnione wodą (przynajmniej w części) w okresie od kwietnia do lipca, ale nie zupełnie suche – z kałużami, rowami z przepływającą wodą i dnem pokrytym skąpą roślinnością. Obecność tego typu siedlisk jest uzależniona od terminów i tempa napełniania stawów wodą, dlatego w różnych latach dostępność tego siedliska może być zmienna. Ponadto w różnych latach różne stawy mogą być nienapełnione wodą w okresie wyprowadzania lęgów przez gatunek, dlatego nie podano konkretnej powierzchni siedlisk właściwych. Sieweczka rzeczna jest gatunkiem terytorialnym, ale na płatach dogodnych siedlisk może równocześnie gniazdować kilka par. W ramach monitoringu wykonanego w 2017 r. stwierdzono występowanie gatunku na 4 stanowiskach w dolinie Skawy oraz na 6 stawach, w związku z powyższym przyjęto, że dla utrzymania populacji gatunku w obszarze należy zapewnić miejsca lęgowe w postaci stawów spełniających ww. warunki lub odpowiednich łach/wysp w dolinie Skawy - przyjęto minimum 10 stanowisk.

16) A162 krwawodziób *Tringa totanus* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 800-1200 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 15-22 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 13-14 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 6-16 par; 2013-2014 - 9-15 par; 2017-2018 - 17-20 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 15 par.

Krwawodziób jest gatunkiem związanym głównie z podmokłymi łąkami położonymi w dolinach rzek, jednak w tym obszarze występuje on prawdopodobnie wyłącznie w obrębie kompleksów stawów hodowlanych. Siedliskiem lęgowym są tu przede wszystkim zbiorniki nienapełnione wodą (przynajmniej w części) w okresie od kwietnia do czerwca, ale nie zupełnie suche – z kałużami, rowami z przepływającą wodą i dnem porośniętym roślinnością zielną. Obecność tego typu siedlisk jest uzależniona od terminów i tempa napełniania stawów wodą, dlatego w różnych latach dostępność tego siedliska może być zmienna. Ponadto w różnych latach różne stawy mogą być nienapełnione wodą w okresie wyprowadzania lęgów przez gatunek, dlatego nie podano konkretnej powierzchni siedlisk właściwych. Istotne dla utrzymania populacji gatunku w obszarze jest zapewnienie miejsc lęgowych w postaci kilkunastu stawów spełniających ww. warunki - przyjęto jeden staw na 1 parę, czyli łącznie minimum 17 nienapełnionych zbiorników w ww. okresie.

17) A176 mewa czarnogłowa *Ichthyaetus melanocephalus* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 44-89 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych,

wynosi 1-4 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., nie wykazał występowania gatunku w obszarze. W obszarze prowadzony jest monitoring w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska - dane wykazują występowanie od 0 do 1 pary lęgowej w latach 2014-2020. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 0-1 pary; 2013-2014 - 1-2 pary; 2017-2018 - 0 par. Populacja mewy czarnogłowej w Polsce wykazuje okresowe fluktuacje liczebności. W związku z powyższym, celem jest utrzymanie występowania gatunku w obszarze.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia oraz obecność kolonii śmieszki. W obszarze lęgi tego gatunku stwierdzano wyłącznie na wyspie na zbiorniku Zakole A.

Z uwagi na gniazdowanie mewy czarnogłowej wyłącznie w koloniach śmieszki, cel jest analogiczny, jak w przypadku tego drugiego gatunku, czyli utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach (na powierzchni ok. 1,4 ha) oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii (łącznie ok. 960 ha).

18) A179 śmieszka *Chroicocephalus ridibundus* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 90000-100000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 3600-4000 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 2393-2491 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 3130-4028 par; 2013-2014 - 1780-3559 par; 2017-2018 - 1573-3041 par, co wskazuje na trend spadkowy jego populacji w stosunku do danych wyjściowych z SDF. Spadek ten mieści się w przedziale od 10 do 50%, dlatego przyjęto ocenę U1 dla wskaźnika „trend". W związku z powyższym jako cel zakłada się poprawę oceny wskaźnika populacji: trend z U1 na FV, czyli zwiększenie liczebności populacji do poziomu określonego w SDF, tj. minimum 3600 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. Śmieszka może również gniazdować na zwartych płatach roślinności wynurzonej. Żerowisko stanowią kompleksy stawów hodowlanych lub inne zbiorniki otoczone terenami rolniczymi. W obszarze w 2017 r. główne kolonie śmieszki były zlokalizowane na wyspach na zbiornikach: Zakole A (2 wyspy) i Zakole B (1 wyspa) oraz na stawach na płatach roślinności wynurzonej: Olszyna (kompleks Stawy Monowskie), Kanonik, Sudżyk i Pilawa (kompleks Przeręb), Grabnik (kompleks Spytkowice), Stary Królewiec i Pod Obrazkiem (kompleks Bugaj), Rzeczny (kompleks Gierałtowice) i Łącznik (kompleks Tomice).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz stawach z koloniami gatunku, a także utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego śmieszki (wysp) wynosi aktualnie ok. 1,4 ha. Liczba stawów zasiedlonych przez śmieszkę wynosi 9. Jako powierzchnię siedliska

właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy lub stawy z koloniami śmieszki (łącznie ok. 1025 ha).

19) A193 rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 6000-8000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebnośc populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 30-40 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 74-88 par. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 56-71 par; 2013-2014 - 0 par; 2017-2018 - 39-90 par. Jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 30 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy ziemne lub żwirowe we wczesnym stadium sukcesji roślinnej lub sztuczne platformy lęgowe. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy/platformy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od kwietnia do sierpnia. Żerowisko stanowią rzeki, kompleksy stawów hodowlanych lub inne zarybione zbiorniki (obsada niewielkich ryb). W obszarze w 2017 r. lęgi rybitwy rzecznej były wyłącznie na 3 sztucznych platformach lęgowych na zbiorniku Zakole A. W 2019 r. w ramach projektu LIFE16 NAT/PL/000766 "Ochrona siedliska ptaków wodno-błotnych w dolinie górnej Wisły" utworzono dwie żwirowe plaże na dwóch wyspach na zbiornikach Zakole A i Zakole B o łącznej powierzchni ok. 7 arów.

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach i platformach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Dla utrzymania kolonii istotne jest również zachowanie aktualnych warunków na zbiornikach (obecność wody, brak rekreacji na zbiornikach), na których znajdują się platformy i wyspy. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego rybitwy rzecznej (plaż żwirowych) wynosi aktualnie ok. 7 arów. Dodatkowo w obszarze zlokalizowane są 3 platformy lęgowe. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, położonych najbliżej wysp i platform z koloniami rybitwy rzecznej tj. kompleksów Spytkowice i Przeręb (łącznie ok. 800 ha).

20) A196 rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida* Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1200-2000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 256-524 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 525-575 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. W publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 196-459 par; 2013-2014 - 351-512 par; 2017-2018 - 518-609 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 256 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione z dużym udziałem roślinności wodnej o liściach wynurzonych i pływających.

21) A229 zimorodek *Alcedo atthis* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2500-6000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania

art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 16-18 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 5-6 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów oraz wybrane fragmenty doliny Skawy), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Zimorodek może zasiedlać, oprócz siedlisk w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, również skarpy w dolinach rzecznych, m.in. Skawy, które w części nie były kontrolowane podczas prac terenowych. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 8-10 par; 2013-2014 - 10-11 par; 2017-2018 - 6-11 par, z zastrzeżeniem, że dane te odnoszą się jedynie do populacji zasiedlającej stawy hodowlane i żwirownie. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 16 par.

Z uwagi na brak danych o rzeczywistym stopniu rozpowszechnienia gatunku w obrębie siedlisk potencjalnie dogodnych, przyjęto jako cel utrzymanie oceny wskaźnika U1 na minimalnym poziomie (co najmniej 20 %).

Jako siedlisko optymalne dla gatunku podaje się odcinki doliny cieku o długości minimum 1 km o charakterze naturalnym, nieuregulowanym, z brzegami zadrzewionymi, obecnością skarp o wysokości minimum 1,5 m ponad poziom wody oraz naturalnych czatowni (rumosz drzewny, gałęzie zwieszające się nad lustrem wody). W obszarze, zimorodek gniazduje również w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, w skarpach, które tworzą się wzdłuż rowów (doprowadzalników, odprowadzalników) lub w brzegach zbiorników. Jako żerowisko wykorzystuje cieki (w tym rowy) przepływające przez kompleks lub stawy z obsadą niewielkich ryb. W związku z powyższym, przyjęto jako cel utrzymanie minimum 16 stanowisk gatunku (odpowiednio do zakładanej minimalnej liczby par w obszarze) rozumianych jako miejsca wyprowadzania lęgów (odpowiednie skarpy) oraz żerowisko (fragmenty cieków wodnych, zarówno naturalnych, jak i sztucznych - rowów, zadrzewionych, z naturalnymi czatowniami lub stawy z obsadą ryb niewielkich rozmiarów, w pobliżu skarp lęgowych).

22) A272 podróżniczek *Luscinia svecica* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1300-1800 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 7-15 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 6 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 2-7 par; 2013-2014 - 8-11 par; 2017-2018 - 8-10 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 7 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarastające zwartą roślinnością wynurzoną, sąsiadujące z groblą/brzegiem porośniętym roślinnością ziołoroślową, krzewami, a także niską roślinnością ekotonową o małym zwarciu, umożliwiającą żerowanie gatunku na ziemi. Jako wyjściową powierzchnię siedliska gatunku przyjęto

powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w obszarze - ok. 1280 ha. Zgodnie z waloryzacją wskaźnika "siedlisko - jakość", ocenę U1 nadaje się w przypadku występowania potencjalnie dogodnych siedlisk w części obszaru (20-80%). Z uwagi na to, że dogodne dla gatunku siedlisko związane jest w pewnym stopniu z zaniechaniem gospodarowania na zbiornikach i utrzymaniem ich dużego stopnia pokrycia roślinnością, co z perspektywy prowadzenia gospodarki rybackiej nie jest stanem pożądanym, jako cel ustalono utrzymanie powierzchni potencjalnie dogodnych siedlisk na co najmniej 20 % obszaru, tj. 260 ha. Biorąc pod uwagę podawaną w literaturze wielkość terytorium gatunku (0,7-7,8 ha) [Krupa R. 2004. *Luscinia svecica* (L., 1758) – podróżniczek. W: Gromadzki M. (red.) Ptaki (część II). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 8, s. 304-308], jest to powierzchnia zdecydowanie wystarczająca dla utrzymania zakładanej minimalnej liczebności populacji.

23) A459 mewa białogłowa *Larus cachinnans* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000-3000 par [wg Biuletyn Monitoringu Przyrody-Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2)]. Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 105-150 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 135-160 par. Natomiast w publikacji "Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy" [Wiehle D. 2020. Ornis Polonica 61: 88-116] autor wskazuje następujące liczebności w latach: 2008-2009 - 212-234 pary; 2013-2014 - 228-298 par; 2017-2018 - 310-337 par. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 105 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. W obszarze w 2017 r. lęgi stwierdzono na wyspie na zbiorniku Zakole A (główna kolonia) oraz zbiorniku "Ślepowron" (pojedyncze pary).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz zachowanie aktualnych warunków na zbiornikach (obecność wody, brak rekreacji na zbiornikach), na których znajdują się te wyspy. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego mewy białogłowej (wyspy) wynosi aktualnie ok. 0,5 ha. Z uwagi na możliwość wykorzystania przez gatunek różnego rodzaju terenów jako żerowiska - nie tylko stawów hodowlanych (również poza obszarem Natura 2000, m.in. wysypiska śmieci, tereny rolnicze), nie określono celu odnoszącego się do utrzymania powierzchni terenów żerowiskowych.

W ramach niniejszej zmiany zarządzenia zaktualizowano również granicę obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków, wprowadziło zmiany w granicy przedmiotowego obszaru, polegające na wyłączeniu terenu położonego na południe od m. Zator, obejmującego zbiorniki Tęczak, Szczupak i Rybodar oraz zmniejszeniu powierzchni obszaru do 6 818,64 ha. Wniosek o korektę granic w tym zakresie został złożony przez Urząd Miejski w Zatorze. Został on zaakceptowany przez Komisję Europejską w piśmie z dnia 17 września 2010 r. (znak pisma: D(2010)603749). W związku z powyższym zmiany uwzględnione w zarządzeniu dotyczą uaktualnienia załączników „Opis granic obszaru Natura 2000”, „Mapa obszaru Natura 2000”, „Lokalizacja istniejących zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000”, „Lokalizacja potencjalnych zagrożeń dla

zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000", „Lokalizacja obszarów wdrażania działań ochronnych", co wynika ze zmiany granic obszaru dokonanej w roku 2017.

W związku z projektowanymi zmianami, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie przystąpił do sporządzenia projektu zmiany zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych ochrony dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005.

Działając na podstawie art. 28 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 186, z 2012 r. poz. 506 i z 2017 r. poz. 2310), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie:

1) podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do opracowania projektu zarządzenia zmieniającego,

2) opracował projekt zarządzenia,

3) umożliwił zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu,

4) zapewnił udział społeczeństwa w ocenie tego dokumentu na zasadach i w trybie określonym w ustawie o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. poprzez:

a) umożliwienie zapoznania się z projektem zarządzenia,

b) umożliwienie składania uwag i wniosków w wyznaczonym terminie,

c) rozpatrzenie uwag i wniosków.

Obszar Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 położony jest na terenie województwa małopolskiego (gminy: Przeciszów, Zator, Wadowice, Spytkowice, Babice, Tomice, Wieprz, Alwernia, Oświęcim - gmina wiejska). Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, wykonując dyspozycję określoną przepisem art. 28 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody oraz §2 pkt 3 rozporządzenia w sprawie planu zadań ochronnych, a także art. 39 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113, 1501, 1506, 1688, 1719, 1906), obwieszczeniem z dnia 27 kwietnia 2022 r., znak: OP.6320.7.10.2022.JSI, podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do sporządzenia zmiany zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005, poprzez:

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie w dniach 27.04.2022 r. – 18.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Przeciszów w dniach 28.04.2022 r. – 16.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 29.04.2022 r. – 16.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Zatorze w dniach 12.05.2022 r. – 15.06.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Wadowicach w dniach 29.04.2022 r. – 13.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Spytkowice w dniach 29.04.2022 – 12.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Babice w dniach 29.04.2022 r. – 23.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Tomice w dniach 28.04.2022 r. – 20.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wieprz w dniach 27.04.2022 r. – 24.05.2022 r.,

- wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Alwerni w dniach 04.05.2022 r. – 06.06.2022 r.,

- opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie w dniu 27.04.2022 r.

- opublikowanie w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej z dnia 27.04.2022 r.

Obwieszczeniem z dnia 9 maja 2022 r. (znak: OP.6320.7.11.2022.JSl), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie zawiadomił o sporządzeniu projektu zmiany zarządzenia ws. ustanowienia PZO oraz o możliwości udziału społeczeństwa w opracowywaniu dokumentu poprzez zapoznanie się z projektem planu zadań ochronnych i możliwości składania uwag i wniosków. Ww. obwieszczenie:

- wywieszono na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Krakowie w dniach 09.05.2022 r. – 02.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Przeciszów w dniach 10.05.2022 r. – 25.05.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 12.05.2022 r. – 02.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Zatorze w dniach 12.05.2022 r. – 16.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Wadowicach w dniach 11.05.2022 r – 01.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Spytkowice w dniach 10.05.2022 r. – 31.05.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Babice w dniach 12.05.2022 r. – 03.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Tomice w dniach 10.05.2022 r. – 14.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wieprz w dniach 10.05.2022 r. – 02.06.2022 r.,

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Alwerni w dniach 13.05.2022 r. – 06.06.2022 r,

- opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie w dniu 09.05.2022 r.

- opublikowano w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej z dnia 09.05.2022 r.

Projekt zmiany zarządzenia został umieszczony na stronie internetowej RDOŚ w Krakowie oraz był dostępny w siedzibie Urzędu. Osoby zainteresowane projektem miały 21 dni na składanie uwag i wniosków. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły uwagi do konsultowanego projektu.

Następnym etapem było przekazanie w dniu 17.08.2022 r. projektu zmiany zarządzenia do Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Krakowie (organu opiniodawczo-doradczego), która do 26.08.2022 r. miała czas na złożenie ewentualnych uwag i sugestii.

W wyznaczonym terminie wpłynęły następujące uwagi:

Data i podmiot zgłaszający	**Uwaga lub wniosek**	**Sposób rozpatrzenia**
26.08.2022 r. Członek Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Krakowie; Komisja ds. opiniowania planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunków: A006 perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena,* A055 cyranka *Spatula querquedula,* A058 hełmiatka *Netta rufina,* A060 podgorzałka *Aythya nyroca,* A136 sieweczka rzeczna *Charadrius dubius,* A162 krwawodziób *Tringa totanus,* A176 mewa czarnogłowa *Ichthyaetus melanocephalus,* A179 śmieszka *Chroicocephalus ridibundus,* A193 rybitwa rzeczna *Sterna hirundo,* A229 zimorodek *Alcedo atthis,* w zakresie parametru: „Szanse zachowania gatunku" - należy sprecyzować jakim konkretnie istniejącym negatywnym oddziaływaniom i przewidywanym umiarkowanym zagrożeniom należy zapobiegać w obszarze.	**Uwagę uwzględniono** Wskazano, że istniejące negatywne oddziaływania i przewidywane umiarkowane zagrożenia są określone dla każdego z gatunków w załączniku „Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000" (Załącznik nr 3 zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 18 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 2014 r. poz. 5154 oraz z 2016 r. poz. 7462)).
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A008 zausznik *Podiceps nigricollis* w zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego populacja/trend ocenione są na poziomie FV skoro ostatnie dane na jakie powołuje się dokument wskazują na około 50% spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego (2017 vs. dane zawarte w sdf)? Uznanie za cel zachowania gatunku na niskim poziomie może nie być adekwatne do potrzeb jego ochrony.	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF.
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele	**Uwagę uwzględniono**

	działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A055 cyranka *Spatula querquedula* w zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego populacja/trend ocenione są na poziomie FV skoro ostatnie dane na jakie powołuje się dokument wskazują na około 50% spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego (16-21 vs. dane zawarte w sdf)? Uznanie za cel zachowania gatunku na niskim poziomie może nie być adekwatne do potrzeb jego ochrony.	Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF.
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A055 cyranka *Spatula querquedula* w zakresie wskaźnika: Siedlisko/Jakość - Dlaczego celem ochrony jest zachowanie siedliska w złym stanie?	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono zapis, tak aby celem była poprawa oceny wskaźnika: Siedlisko/Jakość czyli dążenie do zwiększenia powierzchni potencjalnie dogodnych siedlisk w obszarze. Zmiany dokonano również w poprawie oceny stanu wskaźnika: Siedlisko/Wielkość, wskazując jako cel poprawę z U1 na FV.
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A059 głowienka *Aythya ferina* zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego populacja/trend ocenione są na poziomie FV skoro ostatnie dane na jakie powołuje się dokument wskazują na około 50% spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego? Uznanie za cel zachowania gatunku na niskim poziomie może nie być adekwatne do potrzeb jego ochrony.	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF.
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A060 A061 czernica *Aythya fuligula,* w zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego populacja/trend ocenione są na poziomie U1 skoro ostatnie dane na jakie powołuje się dokument	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF.

	wskazują na przeszło 50% spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego? Uznanie za cel zachowania gatunku na niskim poziomie może nie być adekwatne do potrzeb jego ochrony. Proszę zwrócić uwagę na komentarz przy śmieszce – czyli problem uzyskania stanu FV poprzez zahamowanie spadku populacji, która już radykalnie się zmniejszyła.	
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A136 sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* w zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego populacja/trend ocenione są na poziomie FV skoro ostatnie dane na jakie powołuje się dokument wskazują na 50-70% spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego? Uznanie za cel zachowania gatunku na niskim poziomie może nie być adekwatne do potrzeb jego ochrony.	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF.
	Uwaga dotycząca załącznika „Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000" dla gatunku: A179 śmieszka *Chroicocephalus ridibundus,* w zakresie wskaźnika: Populacja / Trend - Dlaczego zachowanie 1500 par gatunku miałoby poprawić ocenę na FV? Ostatnie dane na jakie powołuje się dokument wskazują na dramatyczny spadek liczebności w stosunku do okresu wyjściowego. Czy zachowanie gatunku na niskim poziomie po okresie silnego spadku może prowadzić do oceny właściwej? Ilustrując nieco przejaskrawionym przykładem – gatunek ma liczebność 100, w okresie 10 lat jego liczebność spada do 10. Uznajemy to za zły stan – i słusznie. Po czym populacja stabilizuje się przez kolejne 10 lat na niskim poziomie i uznajemy już ten stan jako właściwy – mam tu	**Uwagę uwzględniono** Zmieniono cel na poprawę oceny z U1 na FV, a jako populację docelową (właściwą) wskazano liczebność z SDF. Liczebność gatunku wg SDF to 3600-4000 par, natomiast dane z publikacji Wiehlego wskazują na 1573-3041. Zestawiając liczebność z SDF i z publikacji, patrząc na cały zakres przedziałów, obecny stan oceniono na U1.

	wątpliwości. Ponownie liczebność gatunku spada – tym razem z 10 do 1 – uznajemy to znów za stan zły, po czym stabilizuje się i znów mamy FV. Czy aby populacja mogła być oceniona na FV to za zahamowanie trendu spadkowego nie powinno być oceniane w stosunku do liczebności wyjściowej? Poza tym wyjaśnienia wymaga dlaczego ocena jest niezadowalająca a nie zła (4000 vs. 1500).	

Ponadto, aby jak najskuteczniej zrealizować zapisy art. 28 ust. 3 i 9 ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którymi sporządzający projekt planu zadań ochronnych lub jego zmiany, jest zobowiązany umożliwić zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu, wyznaczono dodatkowy 14-dniowy termin konsultacyjny dla członków Zespołu Lokalnej Współpracy. W związku z tym przesłano do członków ZLW mailową informację, że w dniach 18.10.2023 r. – 02.11.2023 r. mogą zgłaszać uwagi do treści dokumentu. Załączono również projekt zmiany zarządzenia.

W wyznaczonym terminie wpłynęły następujące uwagi:

Data i podmiot zgłaszający	**Uwaga lub wniosek**	**Sposób rozpatrzenia**
19.10.2023 r. Członek Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków – Opiekun Ostoi	Uwaga dotycząca szczegółowych uzasadnień do wyznaczonych celów (uzasadnienie do zarządzenia) dla gatunku A004 perkozek *Tachybaptus ruficollis,* należy dodać, że siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione obsadą ryb młodych klas wiekowych.	**Uwagę uwzględniono** Doprecyzowano zapis
	Uwaga dotycząca szczegółowych uzasadnień do wyznaczonych celów (uzasadnienie do zarządzenia) dla gatunku A055 cyranka *Spatula querquedula*, należy dodać, że ochrona i utrzymanie odpowiednich warunków na zbiornikach może odbywać się przez długoterminową współpracę z właścicielami stawów, ale też przez dzierżawę bądź wykup zbiorników.	**Uwagę uwzględniono** Doprecyzowano zapis w uzasadnieniu dot. celów szczegółowych, jednakże wszystkie działania ochronne ze sposobem ich wykonania oraz podmioty odpowiedzialne za ich wykonanie są zawarte w załączniku nr 6 do zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 18 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań

		ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 2014 r. poz. 5154 oraz z 2016 r. poz. 7462)).

Projekt zarządzenia, zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190), został uzgodniony przez Wojewodę Małopolskiego w piśmie z 4 grudnia 2023 r. znak: WR-II.710.9.2023.MG.